

Anička Borovička

Mloci

Včera som chytil rybu, ale brat mi ju zjedol.
Ostala mi z nej len pravá ruka.

Môj príbeh je, je celkom prostý -
je mi tu dobre, lebo som sprostý.
Levoču som vychodil, som retardovaný,
všetci mi hovoria Riško Džovany.

Najšťastnejší človek, humor mu nechýba,
aj keď je debilný, tým zlým sa vyhýba.
Nepracuje nikde, v ústave pobýva,
najradšej sedáva pri pohári piva.

Má tam svoju Aničku, sadne ku nej na stoličku,
dá jej ruku na nožičku, objedná jej borovičku.
Svet se zmestí na gombičku, dva úsmevy sú na líčku,
slzy šťastia na krajíčku už po druhom poháričku.
Bez starosti obidvaja, nevinnosť ich spolu spája.

K životu stačí mi jedlo a šaty,
Aničku vystíkať, denaturáty.
Neviem, čo dobré a čo tu zlé je,
nestarám sa o to, čo sa kde deje.

Pesničky záver je celkom prostý -
tomu je dobre, kto je dnes sprostý.
Pesničky záver je celkom prostý-
je mi tu dobre, lebo som sprostý.